

Les independències i territoris perduts per Espanya al llarg de la seva història

written by Redacció Unilateral | 14 de març de 2016

Espanya és l'estat del món que ha patit més processos d'independència de territoris que en formaven part, així com la pèrdua de territoris en benefici d'altres estats. Començant per Nagasaki el segle XVI i acabant per diversos territoris del nord i centre del continent africà a la segona meitat del segle XX. Espanya ha passat de ser un gran imperi que al segle XVIII tenia el control de bona part d'Amèrica i de territoris a Europa, Àfrica, Àsia i Oceania a ser un estat limitat a la Península Ibèrica amb l'excepció de les Illes Canàries i de les ciutats de Ceuta i Melilla. Cal dir que alguns dels territoris perduts eren regnes que provenien de la Corona d'Aragó (Països Baixos, Nàpols, Sicília...).

Seguidament us anem desgranant, amb ordre cronològic i agrupats en els diferents períodes històrics, tots els territoris que durant aquest temps han anat alliberant-se de l'Imperi Espanyol ja sigui per esdevenir independents, ja sigui per passar a formar part d'un altre estat:

Felip II (1556-1598)

1587. Nagasaki (Japó).

Felip III (1598-1621)

1599. Protectorat sobre Cambodja.

Felip IV (1621-1663)

1623. San Cristóbal i Nieves.

1624. Barbados.

1632. Antigua i Barbuda.

1640. Portugal
1640. Macau (Xina). Malaca (Malàisia).
1642. Nord de Taiwan.
1654. Santa Lucia.
1655. Jamaica.
1659. Catalunya Nord s'incorpora a França (comtats de Rosselló, Conflent i Cerdanya)
1663. Territoris de Ternate, Tidore a Indonèsia i una part de l'illa de Borneo.

Carles II (1663-1700)

1670. Bahames.
1674. Granada.
1700. Territoris de la casa Habsburg: Àustria, Hongria i Bohèmia (avui República Txeca, Hongria, parts d'Eslovàquia i Alemanya)

Interregne Guerra de Successió (1700-1714)

1704. Gibraltar.
1705. Menorca incorporada de ple dret a Anglaterra pel Tractat d'Utrecht (1713) fins al Tractat d'Amiens de 1802 en què va tornar a la sobirania de la Monarquia d'Espanya. Durant la Guerra dels Set Anys (1756-1763) va estar ocupada pels francesos.

Felip IV (1707-1746)

1711. Països Baixos, actuals països de Bèlgica, Luxemburg i Països Baixos, així com alguns territoris de l'actual nord de França, com Artois.
1714. Ducat de Milà (Milanesat)
1734. Regne de Nàpols, actual sud d'Itàlia, junt a les illes de Sicília, Sardenya i Malta.

Carles III (1739-1788)

1783. Dominica.

Carles IV (1788-1808)

1791. Ciutat d'Orà (Argèlia).

1794. Oregó, Idaho, Montana, Washington i la part sud d'Alaska, d'Estats Units; i, el sud-oest de Columbia Britànica de Canadà.

1801. Estats de Luisiana, Arkansas, Oklahoma, Kansas, Nebraska, Dakota del Sud, Dakota del Nord, Wyoming, Montana, Idaho, Minnesota i Iowa.

1802. Trinidad i Tobago.

Ferran VII (1808-1833)

1811. Paraguai i les Illes Malvines.

1819. Colòmbia i Equador.

1819. Estat de Florida i parts dels estats de Louisiana i Texas.

1821. Guatemala, El Salvador, Costa Rica, Nicaragua, Hondures, Panamà, Perú, Belize.

1828. Uruguai.

Isabel II (1833-1868)

1836. Mèxic, que també contenia els estats de Califòrnia, Nevada, Utah, Arizona, part de Colorado, Kansas, Oklahoma, part de Wyoming, i part de Nou Mèxic.

1844. Xile

1845. Veneçuela.

1847. Bolívia.

1863. Argentina.

1865. República Dominicana.

Alfons XIII (1885-1931) Governava i accepta la Dictadura de Primo de Rivera (1923-30)

1885. Illes Marshall, pertanyents a les Carolines Orientals.

1888. Illa de Pasqua (conquerida pel general català Joan Maristany i Galcerán el 23.12.1862)

1892. Illes Gilbert, pertanyents a les Carolines Orientals., foren abandonades el 1885 i ocupades 7 anys més tard pel Regne Unit.

1898. Cuba i Puerto Rico. Florida, Luisiana.

1898. Capitania General de les Filipines, que incloïa Filipines, Marianes, Guam, Carolines i pretensions sobre Sabah

a Malàisia.

1898. Diversos assentaments a l'illa de Nova Guinea (avui dividida entre Malàisia i Papua Nova Guinea).

1899. Palaos.

II República Espanyola (1931-1939)

1938. Illes Salvajes, que pertanyien al conjunt de les Canàries.

Dictadura del General Franco (1939-1975)

1958. Diversos territoris del nord de Marroc: Tetuà, Arcila, Larache, Aulef, Alcazarquivir, Xauten, Bab Taza, Puerto Capaz, Ketama, Torres de Alcalá, Villa Alhucemas, Targuist, Axdir, Ajnoul, Nador y Zeluan.

1968. Guinea Equatorial. Formada per les illes de Fernando Poo, Annobón, Elobey i Corisco, a més de la Guinea Continental Espanyola.

1969. Ifni, territori cedit a Marroc.

Monarquia Constitucional de Joan Carles I (1975-2014)

1976. Sàhara Occidental (Cabo Juby, Saguia El Hamra, Río de Oro).

Caldrà veure si en el futur nous territoris de l'actual estat espanyol decideixen separar-se'n, començant per Catalunya que semblaria el territori que ho té més a prop. Si aquest fet s'esdevingués, dins el context polític i econòmic actual, podria obrir la porta a altres territoris com Euskalherria, les Illes Balears o el País Valencià.

Nota: La recopilació de territoris independitzats d'Espanya ens l'ha proporcionada en Marc Antonio i Llobet, a partir de la qual hem realitzat aquest reportatge.